

mende, at jeg har foreslaaet Forandring, og denne er ganske vist foreslaaet under den Forsættelse, at Loven kun skulde gjælde for eet Aar; men Loven er jo da, som den høitagede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, heller ikke endnu endelig færdig i dette Thing og endnu mindre i det andet.

J. M. Hansen: Da Ordsføreren ikke i dette Punkt har kunnet tale paa Udvalgets Begne, skal jeg bemærke, at jeg, ligesom Ordsføreren, personlig betragter det foreliggende Forandringsforslag som gavnligt og skal derfor stemme derfor. Jeg kan henholde mig til hvad der allerede er anført af et Par Talere, at den Forandring, der paa Grund af den foresgaaende Afstemning bliver nødvendig deri, jo meget let vil kunne foretages til 3die Behandling.

Monrad: Jeg skal kun tilføie, at jeg ogsaa vilde ansee det for rigtigst, at man, dersom man i et saadant Spørgsmaal blev stillet ligeoverfor de andre Retter, da tog det samme Hensyn til Grundlovens Bestemmelse.

Indenrigsministeren: Den sidste Indtægt af den ærede Rigsdagsmand viser bedst, at min Indvending imod den tidligere Maade, hvorpaa man stillede Sagen med Hensyn til Høiesteretsassessorerne, var grundet. Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning imod For-

dringsforslaget, at efter hvad man idetmindste bør fastholde, tør man ikke ved Behandlingen af et Lovforslag forudsætte, at en Lov kommer ud, førend den kommer ud. Det er aldeles correct, naar det hedder i Regjeringens Forslag: „forsaavidt der efter 1ste Decbr. d. A. maatte for visse Classer af Embeds- eller Bestillingsmænd blive givet en nye Lønningsslov, kan nærværende Lov paa dem ei heller finde Anvendelse“. Loven om Høiesteretsdommernes Lønning er endnu ikke udkommen, og efter sædvanlige Regler pleier man ikke, førend en Lov er udkommen, at tage Beslutning, som om den var udkommen. Jeg vil gjerne indrømme, at det navnlig her er et blot Etikettespørgsmaal, men det er et Spørgsmaal, som i mange Tilfælde strengt maa fastholdes og ligesaavel kan være at fastholde under en Lønningsslov som under Finantsloven.

Bloug: Deri er jeg forsaavidt ganske enig med den høitagede Indenrigsminister, og jeg skal tilføie, at man har jo en udtrykkelig Erfaring, at Regjeringen har forelagt en Lov og siden undladt at skaffe den Kongens Samtykke; men jeg troede, man kunde være temmelig forvisset om, at den høitærede Regjering vilde, da den nu har faaet Loven om Høiesteret sat igjennem saaledes, som den ønskede det, skaffe den Kongens Samtykke. Jeg har ikke vidst nogen anden Maade, hvorpaa jeg kunde formulere mit Forslag.